

जनानभ्यातर अभिमुखमागह दुःखात्तारयेत्यर्थः । किं च यत्र जनपदे अहमस्मि भवामि तानव पालय तर्पय वा ॥ ७१ ॥

परमस्याः परावतो रोहिदश्च इहागहि ।

पुरीष्यः पुरुप्रियोऽग्ने त्वं तरा मृधः ॥ ७२ ॥

का° [१६.४.३७.] औडम्बरीं परमस्या इति । उडम्बरतरुसमिधं तृतीयामादधातीति सूत्रार्थः ॥ अनुष्टुप्चारुणिदृष्टा । हे अग्ने परमस्याः परावतोऽत्यन्तदूरदेशादिहास्मिन्कर्मणि त्वमागहि आगह गहतेः शपि लुप्ते अनुदात्तोपदेशे मलोपे आगहीति वृत्तम् । परावत इति दूरनामसु [निघ° ३.२६.] पठितम् परमाशब्दस्य सर्वनामत्वमपि परमा उत्कृष्टातिशयिता या परावत् अतिदूरमित्यर्थः । आगत्य च मृधः संग्रामान् तर अतिलङ्घय शत्रून्विनाशयेत्यर्थः द्यचोऽतस्तिड इति [पा° ६.३.१३५.] दीर्घः । कीदृशस्त्वं रोहिदश्चः रोहितोऽग्नेर्हरित आदित्यस्येति निघ-ण्टूक्ते [१.१५.] रोहितोऽग्नेरश्याः रोहितः तत्संज्ञा अश्या यस्य स रोहिदश्चः । पु-रीष्यः पशव्यः पुरुप्रियः पुत्राणां बहूनां प्रियो वल्लभः ॥ ७२ ॥

यदग्ने कानि-कानि चिदा ते दात्रणि दध्मसि ।

सर्वं तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविध्य ॥ ७३ ॥

का° [१६.४.३८.] अपरश्रुवृक्णां यदग्न इति । कुठारं विना हिन्नां वातादिना भग्नां यज्ञियतरुसमिधं चतुर्थमादधातीति सूत्रार्थः ॥ हे अनुष्टुभौ जमदग्निदृष्टे । अतिशयेन युवा यविष्ठः यविष्ठ एव यविध्यः स्वार्थे यत्प्रत्ययः हे यविध्य हे युव-तम हे अग्ने कानि-कानि चित् यानि कानि दात्रणि काष्ठानि ते तव सप्तम्यर्थे षष्ठी त्वयि यत् आदध्मसि आदध्मः आरोपयामः इदन्तो मसि तत्सर्वं काष्ठजातं ते त्वदर्थं घृतं घृतवत्प्रियमस्तु तदारुजातं त्वं जुषस्व सेवस्व ॥ ७३ ॥

यदत्युपजिह्विका यदग्नोऽतिरिपति ।

सर्वं तदस्तु ते घृतं तज्जुषस्व यविध्य ॥ ७४ ॥

का° [१६.४.३९.] अधःशयां यदतीति । अधो नीचि देशे शेति तां भूलगां स-